

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2013 — Kadhaf Al Dam κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής

(Υπόθεση T-348/13)

(2013/C 298/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Ahmed Mohammed Kadhaf Al Dam (Κάιρο, Αίγυπτος) (εκπρόσωπος: H. de Charette, avocat)

Καθών-εναγομένων: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι

— η απόφαση περί διατηρήσεως 2013/182 της 22ας Απριλίου 2013 για την τροποποίηση της αποφάσεως 2011/137/ΚΕΠΠΑ της 28ης Φεβρουαρίου 2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη, στον βαθμό που δεν απέσυρε το όνομα του προσφεύγοντος από το παράρτημα II και από το παράρτημα IV της αποφάσεως 2011/137/ΚΕΠΠΑ,

— η απόφαση 2011/137/ΚΕΠΠΑ της 28ης Φεβρουαρίου 2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη, στον βαθμό που περιλαμβάνεται στα παραρτήματα της II και IV το όνομα του προσφεύγοντος,

— ο κανονισμός του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 204/2011 της 2ας Μαρτίου 2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη στον βαθμό που το παράρτημά του III περιλαμβάνει το όνομα του προσφεύγοντος,

δεν τυγχάνουν εφαρμογής εν προκειμένω,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή συμβολικώς σε ένα ευρώ προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων και υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη τα οποία αφορούν:

— προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι δεν τους χορηγήθηκε δικαίωμα ακροάσεως πριν την έκδοση των σχετικών περιοριστικών μέτρων

— μη επίδοση των προσβαλλόμενων πράξεων στον προσφεύγοντα και τούτο παρά το γεγονός ότι η διεύθυνσή του ήταν γνωστή στις αρχές

— έλλειψη αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι η αιτιολόγηση στις προσβαλλόμενες πράξεις προς στήριξη των περιοριστικών μέτρων σε βάρος του προσφεύγοντος τα οποία δεν έχουν σχέση με την παρούσα κατάσταση της Λιβύη ούτε στους επιδιωκόμενους σκοπούς

— μη διεξαγωγής προφορικής διαδικασίας

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, ο οποίος υποδιαιρείται σε δύο σκέλη τα οποία αφορούν:

— Έλλειψη κοινής ωφέλειας ή γενικού συμφέροντος των περιοριστικών μέτρων σε βάρος του προσφεύγοντος, καθότι αυτός έχει επισήμως διαρρήξει κάθε δεσμό με την κυβέρνηση της Λιβύης

— Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2013 ο Giorgio Lebedef κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 24 Απριλίου 2013 στην υπόθεση F-56/11, Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-356/13 P)

(2013/C 298/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 24 Απριλίου 2013 απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-56/11, Lebedef κατά Επιτροπής, με αντικείμενο την ακύρωση της πειθαρχικής αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2010 με την οποία επιβλήθηκε στον ανααιρεσείοντα η ποινή της του υποβιβασμού κατά δύο βαθμούς στην ίδια ομάδα καθηκόντων,

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα του ανααιρεσείοντος στον πρώτο βαθμό,

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης,

— να αποφανθεί επί των εξόδων και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.